HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE (Camera întâi)

24 martie 2011 *

„Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2009 — Decizie de nepromovare — Analiza comparativă a meritelor — Eroare vădită de apreciere — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri”

În cauza F-104/09,

având ca obiect o acțiune formulată în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabil Tratatului CEEA în temeiul articolului 106a din acesta,

Diego Canga Fano, funcționar al Consiliului Uniunii Europene, cu domiciliul în Bruxelles (Belgia), reprezentat de S. Rodrigues și de C. Bernard-Glanz, avocați,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnul M. Bauer și de doamna K. Zieleśkiewicz, în calitate de agenți,

pârât,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera întâi),

compus din domnul S. Gervasoni, președinte, domnul H. Kreppel și doamna M. I. Rofes i Pujol (raportor), judecători,

grefier: domnul R. Schiano, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 14 septembrie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă depusă prin fax la grefa Tribunalului la 21 decembrie 2009 (originalul fiind depus la 23 decembrie 2009), domnul Canga Fano a introdus prezenta acțiune având ca obiect anularea deciziei de a nu îl promova la gradul AD 13 în cadrul exercițiului de promovare 2009 și obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata către acesta a sumei de 200 000 de euro pentru repararea prejudiciilor moral și profesional pe care susține că le-a suferit.

* Limba de procedură: franceza.

Cadrul juridic

2 Articolul 45 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) prevede:

„Promovarea se acordă printr-o decizie a autorității împuternicite să facă numiri, ținând seama de dispozițiile articolului 6 alineatul (2) [din statut]. Aceasta presupune numirea funcționarului în gradul superior din grupa de funcții în care este încadrat. O astfel de promovare se efectuează exclusiv prin selecție din rândul funcționarilor care dovedesc că au cel puțin doi ani vechime în gradul respectiv, după o analiză comparativă a meritelor funcționarilor cu drept de promovare. Atunci când efectuează analiza comparativă a meritelor, autoritatea împuternicită să facă numiri ia în considerare, în mod special, rapoartele de evaluare a funcționarilor, utilizarea, în exercitarea atribuțiilor lor, a altor limbi decât limba a cărei cunoaștere aprofundată au dovedit-o în conformitate cu articolul 28 [litera] (f) [din statut] și, după caz, nivelul responsabilităților exercitate.”

Situația de fapt

3 Din dosar rezultă că reclamantul a fost angajat în cadrul Secretariatului General al Consiliului (denumit în continuare „SGC”) la 1 septembrie 1991 ca funcționar cu gradul A7. Acesta a fost promovat ultima dată, la gradul A4 (devenit AD 12), la 1 iunie 2001. La 1 aprilie 1994, reclamantul a fost repartizat la Serviciul juridic al Consiliului. În perioada cuprinsă între 1 octombrie 1999 și 30 septembrie 2003, acesta a fost însă detașat în interesul serviciului la cabinetul doamnei de Palacio, membru al Comisiei Comunităților Europene. La încheierea acestei detașări, reclamantul a fost reintegrat la Serviciul juridic în echipa „Relații Externe”, apoi, începând cu 1 octombrie 2007, în echipa 1B „Coreper I”. De la 1 iunie 2008, reclamantul este detașat în interesul serviciului la cabinetul domnului Tajani, membru al Comisiei, unde ocupă postul de șef de cabinet adjunct.

4 Prin comunicarea către personal nr. 50/09 din 5 martie 2009, SGC a informat funcționarii cu privire la elementele puse la dispoziția comisiilor consultative pentru promovare pentru exercițiul de promovare 2009, precum și cu privire la măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a prevederilor articolului 45 din statut. Anexa 2 la această comunicare preciza, pentru fiecare grad, numărul de promovări posibile în 2009, iar anexa 3 cuprindea lista funcționarilor promovabili. Astfel, potrivit anexei 2, existau 19 posturi de gradul AD 13 care urmau să fie ocupate de administratori repartizați în posturi cu caracter general, iar pe lista din anexa 3 figurau 91 de funcționari cu gradul AD 12 repartizați în posturi cu caracter general, unde reclamantul ocupa poziția 20 în ordinea vechimii în grad.

5 Potrivit comunicării către personal nr. 50/09, comisiile consultative pentru promovare dispuneau, în special, de rapoartele de evaluare întocmite pentru fiecare funcționar cu drept de promovare de la numirea acestuia în gradul AD 12 până la ultimul raport disponibil, respectiv raportul pentru exercițiul cuprins între 1 iulie 2006 și 31 decembrie 2007 (denumit în continuare „raportul de evaluare 2006-2007”).

6 SGC a anexat la comunicarea către personal nr. 54/09 din 10 martie 2009 statistici referitoare la exercițiul de evaluare 2006-2007, în special tabelul 2.1, care conține statistici stabilite în funcție de gradele funcționarilor (denumit în continuare „tabelul 2.1”) și tabelul 3.1, care corespunde statisticilor pentru fiecare direcție generală/direcție/serviciu de dimensiuni mari (denumit în continuare „tabelul 3.1”). Din comunicarea către personal nr. 54/09 rezultă că aceste statistici fuseseră de asemenea comunicate comisiilor consultative pentru promovare.

7 La încheierea lucrărilor, Comisia consultativă pentru promovare pentru grupa de funcții AD (funcționari repartizați în posturi de administrator) a prezentat autorității împuternicite să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) o listă referitoare la administratorii repartizați în posturi cu caracter

general și care cuprindea numele a 19 funcționari propuși pentru promovare la gradul AD 13 (denumită în continuare „lista funcționarilor promovați la gradul AD 13”), dintre care 10 dețineau o vechime în grad inferioară celei a reclamantului, care nu figura pe această listă.

8 Prin comunicarea către personal nr. 94/09 din 27 aprilie 2009, AIPN a informat funcționarii cu privire la decizia sa de a da curs avizului prezentat de comisia consultativă pentru promovare și de a-i promova la gradul AD 13 pe cei 19 funcționari propuși.

9 Prin scrisoarea din 27 mai 2009, reclamantul, întemeindu-se pe articolul 90 alineatul (1) din statut, a contestat decizia de a nu îl promova transmisă prin comunicarea către personal nr. 94/09.

10 Prin decizia din 24 septembrie 2009, notificată reclamantului a doua zi, AIPN a calificat scrisoarea din 27 mai 2009 drept reclamație, în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut, și a respins-o.

Concluziile părților

11 Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității prezentei acțiuni;

— anularea deciziei AIPN de a nu îl include pe lista funcționarilor promovați la gradul AD 13, astfel cum această decizie rezultă din comunicarea către personal nr. 94/09;

— anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei AIPN prin care a fost respinsă reclamația sa;

— obligarea Consiliului la plata către reclamant:

— a unei sume fixate *ex aequo et bono* la 150 000 de euro, pentru repararea prejudiciului său moral, majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală de la data la care devine exigibilă;

— a unei sume fixate *ex aequo et bono* la 50 000 de euro, pentru repararea prejudiciului său profesional, majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală de la data la care devine exigibilă;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

12 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca neîntemeiată;

— obligarea reclamantului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Procedură

13 Reclamantul a solicitat Tribunalului să invite Consiliul, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii prevăzute de articolele 55 și 56 din Regulamentul de procedură, să prezinte rapoartele de evaluare întocmite în privința celor 19 funcționari promovați la gradul AD 13. Tribunalul a decis să admită în parte această cerere.

14 Astfel, în primul rând, s-a solicitat Consiliului, prin scrisoarea grefei Tribunalului din 15 iunie 2010, să răspundă unor întrebări scrise și să prezinte rapoartele de evaluare anonimizate întocmite în privința celor 10 funcționari cu o vechime în grad inferioară celei a reclamantului și ale căror nume apar pe lista funcționarilor promovați la gradul AD 13 (denumiți în continuare cei „10 funcționari vizați”).

15 Prin scrisoarea primită prin fax la grefa Tribunalului la 6 iulie 2010 (originalul fiind depus la 12 iulie 2010), Consiliul a răspuns la aceste întrebări și a furnizat rapoartele de evaluare anonimizate întocmite în privința celor 10 funcționari vizați pentru perioada cuprinsă între numirea lor în gradul AD 12 până la evaluarea lor pentru exercițiul cuprins între 1 iulie 2006 și 31 decembrie 2007. Consiliul a transmis de asemenea Tribunalului un tabel sinoptic în care se reiau informații cuprinse în ultimele două rapoarte de evaluare a reclamantului și a fiecăruia dintre cei 10 funcționari vizați, identificați prin litere de la A la J. Acest tabel conține, pentru fiecare dintre rapoartele de evaluare, descrierea atribuțiilor și/sau nivelul responsabilităților exercitate, un extras din aprecierile de ordin general și media aprecierilor analitice. Acesta indică și limbile utilizate în exercitarea atribuțiilor (denumit în continuare „tabelul sinoptic”).

16 În al doilea rând, s-a solicitat părților, în raportul pregătitor de ședință care le-a fost transmis prin scrisoarea grefei Tribunalului din 23 iulie 2010, să depună la Tribunal anterior ședinței observații în susținerea afirmațiilor lor, având în vedere înscrisurile prezentate de Consiliu drept răspuns la măsurile de organizare a procedurii. Reclamantul s-a conformat acestei cereri prin scrisoarea depusă prin fax la grefa Tribunalului la 31 august 2010 (originalul fiind depus la 2 septembrie 2010), în timp ce observațiile Consiliului au fost depuse prin fax la grefa Tribunalului la 1 septembrie 2010 (originalul fiind depus la 6 septembrie 2010).

17 Potrivit răspunsului reclamantului, copiile diferitelor rapoarte de evaluare care îi fuseseră furnizate nu permiteau să se distingă clar, în toate cazurile, nota atribuită pentru criteriile „Eficiență” și „Rapiditatea executării sarcinilor”.

18 Anterior ședinței, președintele Camerei întâi l-a întrebat pe reprezentantul reclamantului dacă acceptă mediile aprecierilor analitice care figurau în tabelul sinoptic, aceste medii incluzând notele referitoare la cele două criterii menționate la punctul anterior și care fuseseră atribuite fiecăruia dintre cei 10 funcționari vizați, sau, dimpotrivă, dacă solicita comunicarea copiilor respective într-o versiune mai lizibilă.

19 Reprezentantul reclamantului a fost de acord să se considere că mediile respective sunt corecte și a renunțat la o nouă comunicare a paginilor din rapoartele de evaluare care conțineau date puțin lizibile.

Cu privire la obiectul acțiunii

20 Pe lângă anularea deciziei AIPN de a nu îl include pe lista funcționarilor promovați la gradul AD 13, reclamantul solicită anularea deciziei AIPN din 24 septembrie 2009 de respingere a solicitărilor prezentate în scrisoarea lui din 27 mai 2009, care a fost calificată de AIPN drept reclamație, în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut (denumită în continuare „decizia din 24 septembrie 2009”).

21 În această privință, trebuie amintit că concluziile în anulare îndreptate formal împotriva deciziei de respingere a unei reclamații au efectul de a sesiza Tribunalul cu privire la actul împotriva căruia a fost prezentată reclamația, atunci când acestea sunt, ca atare, lipsite de conținut autonom (Hotărârea Tribunalului din 29 septembrie 2009, Kerstens/Comisia, F-102/07, punctul 31 și jurisprudența citată).

22 În speță, întrucât concluziile îndreptate împotriva deciziei din 24 septembrie 2009 sunt, ca atare, lipsite de conținut autonom, trebuie să se aprecieze că acțiunea este considerată îndreptată împotriva deciziei AIPN de a nu îl include pe reclamant pe lista funcționarilor promovați la gradul AD 13, astfel cum această decizie rezultă din comunicarea către personal nr. 94/09 (denumită în continuare „decizia atacată”).

Cu privire la concluziile în anulare

23 Reclamantul invocă două motive în susținerea concluziilor sale în anulare. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 45 alineatul (1) din statut în sensul că AIPN ar fi săvârșit numeroase erori vădite de apreciere. Al doilea motiv este întemeiat pe un abuz de putere și de procedură.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 45 alineatul (1) din statut

Argumentele părților

24 Reclamantul susține că AIPN a săvârșit o eroare vădită de apreciere cu ocazia analizei comparative a rapoartelor de evaluare. În măsura în care 10 dintre cei 19 funcționari promovați aveau o vechime în grad inferioară vechimii sale, iar AIPN poate lua în considerare numai cu titlu subsidiar vârsta candidaților și vechimea lor în grad sau în serviciu, acești 10 funcționari ar trebui în mod necesar, pentru a fi promovați, să aibă merite superioare. Or, ar exista o serie reală de indicii potrivit cărora ar fi puțin probabil ca 10 persoane cu o vechime în grad inferioară vechimii sale să aibă merite superioare.

25 În opinia reclamantului, rapoartele de evaluare care au fost efectuate în ceea ce îl privește de la numirea în gradul AD 12 până la evaluarea sa pentru exercițiul cuprins între 1 iulie 2006 și 31 decembrie 2007 ar fi deosebit de elogioase, ultimul raport arătând în mod explicit că „merită o promovare la un grad superior”. Prin urmare, ar fi „în mod vădit anormal” că nu i s-a acordat nicio promovare din 2001. În raportul de evaluare 2006-2007, ar fi obținut în aprecierile analitice o medie de 2, aceasta fiind în mod sensibil mai bună decât nivelul mediu al funcționarilor AD 12 din cadrul SGC și decât cel al funcționarilor din cadrul Serviciului juridic. În sfârșit, faptul că și-a îndeplinit perfect sarcina de președinte al comisiei de evaluare din cadrul concursurilor EPSO/AD/46/06 și EPSO/AD/47/06 pentru recrutarea juriștilor AD 5 din România și din Bulgaria și că vorbește cinci limbi ar trebui să demonstreze întinderea meritelor sale.

26 De asemenea, reclamantul reproșează AIPN că a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că aceasta nu ar fi luat în considerare competențele sale lingvistice. Astfel, reclamantul afirmă că, pe lângă minimul necesar, respectiv engleza și franceza, vorbește alte trei limbi. Aceste calități suplimentare ar fi trebuit să fie luate în considerare cu ocazia examinării meritelor sale.

27 În sfârșit, potrivit reclamantului, AIPN ar fi săvârșit de asemenea o eroare vădită de apreciere, în măsura în care nu ar fi luat în considerare, printre responsabilitățile exercitate, faptul că a fost președintele comisiei de evaluare în cadrul concursurilor EPSO/AD/46/06 și EPSO/AD/47/06 menționate mai sus, al căror anunț a fost publicat în iunie 2006 și lista candidaților care au reușit la concurs, în decembrie 2007. Reclamantul susține că președinția acestor concursuri, cu o participare mare, care generase pentru el o sarcină de lucru sporită, în plus față de atribuțiile în cadrul Serviciului juridic, a fost o sarcină dificilă, delicată și pe care a știut să o îndeplinească cu bine. Acest lucru nu ar fi avut nicio repercusiune negativă asupra calității muncii sale în cadrul Serviciului juridic. Îndeplinirea acestei sarcini, care are un caracter deosebit, ar constitui un avantaj semnificativ care ar fi trebuit să aibă un impact substanțial asupra evaluării meritelor sale.

28 Consiliul consideră că acest motiv trebuie respins ca nefondat.

Aprecierea Tribunalului

29 Cu titlu introductiv, este necesar să se amintească faptul că, în temeiul articolului 45 alineatul (1) din statut, AIPN ia în considerare, în vederea analizei comparative a meritelor, în mod special, rapoartele de evaluare a funcționarilor, utilizarea, în exercitarea atribuțiilor lor, a altor limbi decât limba a cărei cunoaștere aprofundată au dovedit-o și, după caz, nivelul responsabilităților exercitate de funcționarii promovabili.

30 Tribunalul a statuat că, într-un domeniu în care administrația exercită o largă putere de apreciere, menționarea expresă a acestor criterii la articolul 45 din statut dovedește importanța specială pe care legiuitorul o acordă luării lor în considerare (Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2008, Buendía Sierra/Comisia, F-97/05, punctul 62). Menționarea specială, la articolul 45 alineatul (1) din statut, a nivelului responsabilităților exercitate de funcționar apare cu atât mai semnificativă cu cât Tribunalul de Primă Instanță, în Hotărârea din 12 iulie 2001, Schochaert/Consiliul (T-131/00, punctul 43), statuase că este contrară dispozițiilor articolului 45 alineatul (1), în versiunea aflată în vigoare înainte de 1 mai 2004, reținerea drept criteriu determinant a nivelului responsabilităților exercitate de funcționarii promovabili (Hotărârea Tribunalului din 5 mai 2010, Bouillez și alții/Consiliul, F-53/08, punctul 49).

31 În plus, Tribunalul a statuat, pe de o parte, că dispozițiile articolului 45 alineatul (1) din statut aplicabile de la 1 mai 2004 sunt mai clare în ceea ce privește elementele care trebuie luate în considerare în vederea promovării decât dispozițiile articolului menționat în versiunea anterioară acestei date, întrucât se referă, dincolo de rapoartele de evaluare, la utilizarea altor limbi decât limba a cărei cunoaștere aprofundată a fost dovedită de funcționarii vizați și, dacă este cazul, la nivelul responsabilităților exercitate. Tribunalul a statuat, pe de altă parte, că, în principiu, AIPN trebuie să efectueze pe viitor analiza comparativă a meritelor funcționarilor promovabili în lumina acestor trei elemente, termenul „merite” enunțat la articolul 45 alineatul (1) din statut având astfel o sferă diferită și, în esență, mai extinsă decât termenul identic utilizat în versiunea acestui articol aplicabilă înainte de 1 mai 2004 (Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2007, Hinderyckx/Consiliul, F-57/06, punctul 45). Tribunalul a statuat de asemenea că expresia „dacă este cazul” semnifică pur și simplu că, deși, în principiu, funcționarii cu același grad sunt considerați că ocupă funcții cu responsabilități echivalente, atunci când nu aceasta este în mod concret situația, respectiva împrejurare trebuie luată în considerare în cadrul procedurii de promovare (a se vedea în acest sens Hotărârea Bouillez și alții/Consiliul, citată anterior, punctul 56).

32 AIPN poate, în subsidiar, în caz de egalitate a meritelor funcționarilor promovabili, pe baza celor trei elemente prevăzute în mod expres la articolul 45 alineatul (1) din statut, să ia în considerare alte elemente, precum vârsta candidaților și vechimea lor în grad sau în serviciu (Hotărârea Bouillez și alții/Consiliul, citată anterior, punctul 50).

33 În sfârșit, trebuie să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, AIPN dispune, în vederea analizei comparative a meritelor funcționarilor candidați la o promovare, de o largă putere de apreciere și că controlul instanței Uniunii trebuie să se limiteze la problema dacă, având în vedere căile și mijloacele care au putut conduce administrația la aprecierea sa, aceasta s-a menținut în limite care nu pot fi criticate și nu și-a exercitat puterea în mod vădit eronat. Prin urmare, aprecierea instanței privind calificările și meritele candidaților nu poate înlocui aprecierea AIPN (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 15 septembrie 2005, Casini/Comisia, T-132/03, punctul 52).

34 Cu toate acestea, larga putere de apreciere astfel recunoscută administrației este limitată de necesitatea de a efectua o analiză comparativă a candidaturilor cu atenție și cu imparțialitate, în interesul serviciului și în conformitate cu principiul egalității de tratament. În practică, această analiză trebuie să fie realizată pe bază de egalitate și pe baza unor surse de informații și de date comparabile (Hotărârea Casini/Comisia, citată anterior, punctul 53).

35 Prin urmare, în lumina acestor principii, este necesar să se examineze dacă decizia atacată este afectată de o eroare vădită de apreciere. În această privință, Tribunalul precizează că, menținând totodată efectul util care trebuie să fie recunoscut marjei de apreciere a AIPN, o eroare este vădită atunci când poate fi percepută cu ușurință și iese în evidență din perspectiva criteriilor de care legiuitorul a intenționat să condiționeze deciziile în materie de promovare.

36 Din înscrisurile din dosar rezultă că sistemul de promovare aplicat în cadrul Consiliului lasă o largă marjă de apreciere AIPN în analiza comparativă a meritelor funcționarilor candidați la promovare.

37 În speță, în vederea emiterii avizului pe care s-a întemeiat AIPN, Comisia consultativă pentru promovare pentru grupa de funcții AD a avut la dispoziție, printre altele, rapoartele de evaluare întocmite pentru fiecare funcționar promovabil de la numirea în gradul AD 12 până la evaluarea corespunzătoare exercițiului cuprins între 1 iulie 2006 și 31 decembrie 2007, istoricul carierei, extrasele recapitulative pentru concediile medicale sau de accident privind ultimii trei ani, precum și tabelele 2.1 și 3.1.

38 Pe de altă parte, deși este adevărat că reclamantul, în considerațiile formulate în susținerea acestui prim motiv, se referă la cei 19 funcționari promovați la gradul AD 13 și arată că a invitat Tribunalul să solicite comunicarea rapoartelor de evaluare întocmite în privința acestor 19 funcționari, rezultă din dosar că acesta contestă, în fapt, aprecierea comparativă realizată de AIPN între meritele sale și meritele celor 10 funcționari vizați.

39 Astfel, la punctele 25, 32 și 33 din cererea introductivă, reclamantul insistă pe faptul că aprecierea meritelor constituie criteriul determinant al oricărei promovări și că, numai cu titlu subsidiar, în cazul unei egalități de merite, AIPN poate lua în considerare vârsta candidaților și vechimea acestora în grad sau în serviciu. În măsura în care 10 dintre cei 19 funcționari promovați aveau o vechime în gradul AD 12 inferioară vechimii sale, probabilitatea ca aceștia să dețină merite superioare ar fi, în opinia sa, foarte redusă.

40 În mod similar, în niciun moment al procedurii, nici în observațiile scrise prezentate anterior ședinței în urma răspunsului Consiliului la măsurile de organizare a procedurii, nici în ședință, reclamantul nu a invocat limitarea de către Tribunal a acestor măsuri la rapoartele de evaluare întocmite în privința celor 10 funcționari vizați și nici nu s-a referit la cei nouă funcționari cu o vechime în gradul AD 12 superioară vechimii sale, cu privire la care Tribunalul nu solicitase prezentarea rapoartelor de evaluare.

41 Prin urmare, este necesar să considere că prin primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 45 alineatul (1) din statut, reclamantul susține că AIPN a săvârșit erori de apreciere în analiza comparativă a meritelor lui și a meritelor celor 10 funcționari vizați.

42 Pentru a examina global caracterul relevant al acestui motiv, trebuie să se analizeze nu numai rapoartele de evaluare, ci și alte elemente ale dosarului referitoare la utilizarea limbilor și la nivelul responsabilităților exercitate.

— Rapoartele de evaluare

43 Reclamantul a prezentat, printre altele, rapoartele de evaluare care au fost întocmite în ceea ce îl privește de la numirea sa în gradul AD 12 până la raportul de evaluare 2006-2007, cu excepția celui corespunzător perioadei cuprinse între 1 octombrie 2003 și 31 decembrie 2004. Întrebat cu privire la acest aspect în ședință, reclamantul și-a exprimat îndoieli cu privire la existența unui raport de evaluare corespunzător perioadei respective și a arătat că explicația rezidă în faptul că, la 1 octombrie 2003, atunci când a fost reintegrat în cadrul Serviciului juridic după o detașare la Comisie, exercițiul de evaluare la Consiliu era deja în curs.

44 În primul rând, în ceea ce privește aprecierile analitice, din observațiile Consiliului din 1 septembrie 2010 rezultă că, în esență, comisia consultativă pentru promovare a ținut seama de aprecierile analitice corespunzătoare raportului 2006-2007 întocmit în privința reclamantului și de cele corespunzătoare rapoartelor celor 10 funcționari vizați. Aceste aprecieri analitice cuprind 13 rubrici în care trebuie adăugate mențiunile „excelent”, „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător” și „slab”.

45 În comunicarea către personal nr. 54/09 se precizase că mențiunilor „excelent”, „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător” și „slab” le corespundeau cifrele „1”, „2”, „3”, „4” și, respectiv, „5”. Mențiunile în cifre au servit la pregătirea statisticilor, în special a tabelelor 2.1 și 3.1, care demonstrează cote medii stabilite la nivel de grade și, respectiv, la nivel de direcții generale. Potrivit tabelului 2.1, cota medie obținută de funcționarii cu grad AD 12 era 2,28.

46 Or, media aprecierilor analitice în privința reclamantului pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2006 și 31 decembrie 2007, respectiv 2, era neîndoielnic mai bună decât cota medie menționată la punctul anterior. Acest element furnizează un indiciu revelator al calității meritelor reclamantului în ceea ce privește ultima perioadă de evaluare luată în considerare pentru exercițiul de promovare 2009.

47 Din înscrisurile depuse la dosar rezultă că 4 dintre cei 10 funcționari vizați, respectiv A, E, I, și J, au obținut în rapoartele lor de evaluare 2006-2007 o medie a aprecierilor analitice inferioară celei a reclamantului și, în consecință, mai bună (1,77 pentru primul și 1,92 pentru ceilalți trei). 3 dintre cei 10 funcționari vizați, respectiv B, C și H, au avut o medie de 2, precum reclamantul, în timp ce media funcționarilor D, F și G a fost superioară mediei reclamantului și, în consecință, mai puțin bună (2,15 pentru primul și 2,08 pentru ceilalți doi).

48 Cu toate acestea, este necesar să se observe că diferența dintre media aprecierilor analitice în privința reclamantului și media – mai puțin bună – a acestor ultimi 3 funcționari este foarte redusă, astfel încât această diferență poate fi considerată neglijabilă, în speță.

49 Reclamantul susține că faptul că 4 dintre cei 10 funcționari vizați au obținut, în aprecierile analitice, o medie inferioară mediei sale trebuie relativizat, în măsura în care aceștia lucrau în direcții generale în care, potrivit tabelului 3.1, evaluarea a fost inferioară cotei medii la nivelul SGC.

50 În această privință, trebuie să se constate că, astfel cum rezultă din tabelul menționat, cota medie obținută de funcționarii din cadrul Serviciului juridic, respectiv 2,35, este foarte apropiată de cota medie generală la nivelul SGC, respectiv 2,36. Rezultă de asemenea din înscrisurile depuse la dosar că cei 4 funcționari promovați care au aprecieri analitice a căror medie este inferioară mediei reclamantului aparțin unor direcții generale a căror cotă medie se situează între 2,21 și 2,30, prin urmare, la un nivel inferior celei a Serviciului juridic. Potrivit acestui tabel, cotele medii ale diferitelor direcții generale variază între 2,05 (cea mai bună) și 2,63 (cea mai puțin bună).

51 Prin urmare, este adevărat că cei 4 funcționari menționați mai sus aparțin unor direcții generale în care evaluatorii au fost mai „generoși” cu tot personalul decât evaluatorii Serviciului juridic. Rezultă totuși că cota medie cea mai scăzută a acestor direcții generale este de 2,21, cu alte cuvinte, cu 0,15 puncte sub cota medie generală a SGC și cu 0,14 puncte sub cota medie a Serviciului juridic, în timp ce cotele medii ale diferitelor direcții generale prezintă o diferență de 0,58 puncte.

52 Într-un asemenea context, trebuie subliniat că diferența semnalată la punctul anterior dintre cota medie a evaluării Serviciului juridic și cea a direcțiilor generale din care fac parte cei 4 funcționari promovați, ale căror aprecieri analitice sunt, în medie, mai bune decât cele ale reclamantului, nu poate fi determinantă pentru acordarea unei promovări.

53 Astfel, pe de o parte, cotele medii stabilite de direcțiile generale sunt calculate în raport cu numărul funcționarilor care fac parte din fiecare dintre acestea, fără a face o diferență între acestea din urmă în funcție de gradul, de grupa de funcții din care fac parte sau chiar în funcție de existența ori de

inexistența posibilității de a fi promovați în cadrul exercițiului în discuție. Pe de altă parte, media aprecierilor analitice constituie numai o parte dintre datele de care comisia consultativă pentru promovare ține seama în cadrul analizei comparative a meritelor.

54 Reclamantul susține, în plus, că, în evaluarea meritelor sale, nu s-a ținut seama că asigurase președinția comisiei de evaluare în cadrul concursurilor EPSO/AD/46/06 și EPSO/AD/47/06. Acesta a subliniat, în ședință, că responsabilitatea menționată a determinat o creștere considerabilă a sarcinii sale de lucru, pe care a îndeplinit-o fără ca activitatea sa curentă în cadrul Serviciului juridic al Consiliului să fie afectată.

55 Trebuie să se constate, în această privință, pe de o parte, că raportul de evaluare 2006-2007 întocmit în privința reclamantului menționează explicit, în descrierea atribuțiilor efectuate de partea interesată, că „[î]ntr-o parte importantă din perioada de referință, [reclamantul] a fost președintele [c]omitetului de selecție pentru concursurile [EPSO/AD/46/06 și EPSO/AD/47/06] (juriști)”. Pe de altă parte, în ceea ce privește aprecierea analitică a calității muncii sale din același raport, reclamantul a obținut un „excelent”, în timp ce în raportul de evaluare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și 30 iunie 2006 i s-a atribuit numai un „foarte bine”.

56 Rezultă că atât primii doi evaluatori care au intervenit în calitate de „prim evaluator” și care au întocmit raportul de evaluare în privința reclamantului, cât și al doilea evaluator erau conștienți de efortul suplimentar depus de reclamant în perioada de referință. De altfel, îmbunătățirea menționată mai sus a aprecierii analitice a calității muncii reclamantului pare să indice că președinția comisiei de evaluare din cadrul concursurilor menționate a fost cu siguranță luată în considerare în momentul întocmirii raportului de evaluare 2006-2007.

57 În al doilea rând, în ceea ce privește aprecierile generale, este adevărat că aprecierile generale exprimate în rapoartele de evaluare a reclamantului de la numirea sa în gradul AD 12 sunt deosebit de elogioase. Astfel, în raportul de evaluare 2006-2007, primul evaluator care a evaluat reclamantul pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2006 și 30 septembrie 2007 precizează că reclamantul este „un colaborator extraordinar” și „un jurist excelent”. În plus, primul evaluator care a evaluat reclamantul pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie și 31 decembrie 2007 arată că acesta are „cunoștințe excepționale de drept comunitar”, că „capacitățile sale de înțelegere și de judecată deosebit de dezvoltate îi permit să furnizeze avize juridice, atât oral, cât și în scris, de un nivel foarte înalt” și adaugă că „[a]cesta merită o promovare la un grad superior”.

58 Totuși, rezultă din dosar că aprecierile generale exprimate în rapoartele de evaluare care au fost realizate pentru cei 10 funcționari vizați de la numirea lor în gradul AD 12 sunt echivalente cu cele ale reclamantului. Tribunalul nu a sesizat niciun comentariu care să le reducă meritele.

59 În mod similar, trebuie să se constate fraze precum „funcționarul evaluat merită să primească o promovare sau să aibă acces la responsabilități superioare” figurează, pentru mai mulți dintre cei 10 funcționari vizați, în rapoartele de evaluare anterioare raportului de evaluare 2006-2007. Totuși, astfel de aprecieri din partea primilor evaluatori nu pot obliga AIPN să acorde o promovare funcționarului vizat, aspect confirmat de lipsa acordării unei promovări anterior exercițiului 2009 vreunuia dintre funcționarii amintiți, în pofida unor astfel de aprecieri.

60 Astfel, normele aplicabile procedurii de evaluare nu prevăd că evaluatorii se pronunță asupra aspectului dacă funcționarul evaluat merită o promovare. Atunci când evaluatorii iau inițiativa de a recomanda o promovare pentru unul sau pentru altul dintre membrii echipei lor, aceștia exprimă un aviz care nu poate angaja în niciun fel AIPN, în măsura în care promovarea nu poate interveni decât după o analiză comparativă a meritelor tuturor funcționarilor unei instituții care sunt promovabili la același grad. În consecință, pe de o parte, astfel de aprecieri nu pot avea aceeași pondere precum cele care

rezultă din elemente pe care evaluatorul este obligat să le evalueze. Pe de altă parte, AIPN este îndreptățită să promoveze un funcționar atunci când consideră că acest lucru este justificat, chiar și în absența unor observații în favoarea promovării realizate în raportul său de evaluare.

61 Cu titlu suplimentar, este necesar să se relativizeze comentariul potrivit căruia reclamantul merită o promovare, în măsura în care acesta provine de la primul evaluator a cărui evaluare a privit numai 3 dintre cele 18 luni ale perioadei evaluate.

62 În observațiile primite la 31 august 2010 la grefa Tribunalului, reclamantul menționează de asemenea că, în unul dintre rapoartele de evaluare prezentate în dosar de Consiliu, raport potrivit căruia funcționarul evaluat ar merita o promovare, al doilea evaluator a arătat că este de acord cu observațiile scrise ale primului evaluator, dar că, în opinia sa, aprecierile analitice acordate nu urmau instrucțiunile stabilite. Totuși, în măsura în care al doilea evaluator nu a modificat aprecierile analitice, Tribunalul trebuie să considere că al doilea evaluator le-a confirmat.

63 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se constate că analiza comparativă a rapoartelor de evaluare nu demonstrează în mod evident că ceilalți funcționari nu erau mai merituoși decât reclamantul.

— Utilizarea limbilor

64 În ceea ce privește utilizarea limbilor, reclamantul susține că vorbește cinci limbi și reproșează AIPN că nu a dat o importanță suficientă competențelor sale lingvistice.

65 În ceea ce privește aceste competențe lingvistice, Consiliul precizează în memoriul în apărare că criteriul utilizării limbilor „constituie mai degrabă un criteriu subsidiar care permite departajarea candidaților ale căror rapoarte de evaluare sunt echivalente”.

66 Totuși, în raport cu dispozițiile articolului 45 alineatul (1) din statut, pare clar că criteriul referitor la utilizarea de către funcționari în exercitarea atribuțiilor lor a altor limbi decât limba a cărei cunoaștere aprofundată au dovedit-o nu este un criteriu subsidiar, în sensul în care numai în cazul egalității de merite între funcționari promovabili acest criteriu ar putea constitui un factor decisiv în alegerea efectuată de AIPN.

67 În răspunsul din 6 iulie 2010 la măsurile de organizare a procedurii, Consiliul a precizat că „ponderea relativă a fiecăruia dintre elementele luate în considerare nu este determinată în mod precis” și că alegerea efectuată de AIPN s-a întemeiat pe o evaluare globală a meritelor funcționarilor, în cadrul căreia rapoartele de evaluare analizate global și nivelul responsabilităților aveau ponderea cea mai mare, criteriul utilizării limbilor fiind luat în considerare în analiza comparativă a meritelor cu o pondere „mult inferioară” celor două elemente citate anterior. În ședință, Consiliul a confirmat că utilizarea limbilor este unul dintre primele criterii care trebuie să fie luate în considerare în analiza meritelor, dar că acest criteriu are o pondere inferioară celorlalte două. În mod similar, pârâtul a insistat pe faptul că AIPN nu a comparat fiecare dintre criterii separat, dar că a efectuat, pentru fiecare candidat, o evaluare globală și ponderată a acestor criterii.

68 În această privință, Tribunalul observă că este adevărat că administrația dispune de o anumită marjă de manevră în ceea ce privește importanța pe care o acordă fiecăruia dintre cele trei criterii prevăzute la articolul 45 alineatul (1) din statut, dispozițiile acestuia neexcluzând posibilitatea unei ponderări.

69 În ceea ce privește limbile utilizate în exercitarea atribuțiilor, Tribunalul observă că reclamantul nu specifică dacă a utilizat cele cinci limbi menționate mai sus în exercitarea atribuțiilor sale în perioada examinată, respectiv între 1 iunie 2001 și 31 decembrie 2007.

70 În această privință, trebuie să se constate că raportul de evaluare 2006-2007 a reclamantului menționează în prima parte secțiunea III, intitulată „Competențe lingvistice”:

„[Reclamantul], a cărui limbă maternă este spaniola, lucrează în mod constant în limbile franceză și engleză, atât oral, cât și în scris. Uneori, acesta lucrează și în limba germană (oral).”

71 În ședință, reclamantul a precizat că, în perioada examinată pentru exercițiul de promovare 2009, a utilizat germana, italiana și portugheza numai oral în cadrul sau cu ocazia reuniunilor.

72 În ceea ce privește noțiunea de limbi utilizate, Tribunalul observă că, potrivit fișei informative privind cunoștințele lingvistice, care cuprinde rubricile „înțelegere”, „[limba] vorbită” și „[limba] scrisă”, anexată la raportul de evaluare 2006-2007 și completată de reclamant la 29 ianuarie 2007, acesta declară că are noțiuni foarte avansate de franceză și de engleză, dar, în ceea ce privește germana, numai bune capacități de înțelegere, un nivel bun al limbii vorbite și un nivel satisfăcător al limbii scrise, iar în ceea ce privește italiana, numai bune capacități de înțelegere și un nivel satisfăcător al limbii scrise și vorbite. În sfârșit, tot potrivit acestei fișe informative, noțiunile de portugheză ale reclamantului se limitează la un nivel satisfăcător de înțelegere.

73 În scrisoarea din 27 mai 2009, reclamantul arată că, în prezent, are noțiuni bune de italiană, această limbă fiind una dintre limbile de lucru pe care o utilizează cel mai mult datorită funcției de șef de cabinet adjunct al domnului Tajani, membru al Comisiei, funcție pe care o ocupă de la 1 iunie 2008.

74 Or, astfel cum observă Consiliul în mod întemeiat în decizia din 24 septembrie 2009, comisia consultativă pentru promovare nu putea lua în considerare elemente care se raportează la o perioadă ulterioară ultimului raport de evaluare a funcționarilor promovabili, și anume cel corespunzător perioadei cuprinse între 1 iulie 2006 și 31 decembrie 2007. În plus, singurele elemente privind limbile de care dispunea comisia consultativă pentru promovare erau rapoartele de evaluare, întocmite pentru fiecare funcționar promovabil de la numirea sa în gradul AD 12 până la raportul de evaluare 2006-2007. În conformitate cu principiul egalității de tratament, nici această comisie, nici AIPN nu puteau permite, așadar, funcționarilor nepromovați să valorifice elemente pe care ceilalți funcționari promovabili nu le putuseră menționa.

75 Prin urmare, se impune constatarea că afirmațiile reclamantului în ședință privind cunoștințele sale de limbă vorbită în italiană și în portugheză nu coincid cu informațiile referitoare la cunoștințele lingvistice care figurează în fișa anexată la raportul de evaluare 2006-2007. Astfel, potrivit acestei fișe, reclamantul declară că are noțiuni satisfăcătoare de italiană ca limbă vorbită, în timp ce casetele corespunzătoare noțiunilor sale de portugheză ca limbă vorbită nu sunt completate.

76 Deși este adevărat că această fișă a fost completată la 29 ianuarie 2007 și, prin urmare, nu poate dovedi cunoștințele lingvistice ale reclamantului la 31 decembrie 2007, Tribunalul observă că reclamantul însuși subliniază că cunoștințele sale de italiană sunt în prezent la același nivel cu cele de franceză și de engleză. Implicit, reclamantul admite, prin urmare, că, la 31 decembrie 2007, cunoștințele sale de italiană erau mai puțin bune decât în prezent. În orice caz, reclamantul nu prezintă nicio dovadă pentru a demonstra că, la 31 decembrie 2007, cunoștințele sale de limbă vorbită italiană și portugheză se îmbunătățiseră din ianuarie 2007. Prin urmare, Tribunalul poate considera în mod rezonabil că, la această dată, cunoștințele reclamantului de limbă vorbită italiană și portugheză nu erau suficiente pentru a fi luate în considerare în vederea comparării meritelor lingvistice.

77 În consecință, trebuie concluzionat că, la sfârșitul perioadei examinate de comisia consultativă pentru promovare, și anume la 31 decembrie 2007, reclamantul cunoștea, pe lângă spaniolă, ca limbă maternă, franceza și engleza. Cunoștea bine și germana, deși noțiunile sale în scris în germană erau limitate, și înțelegea bine italiana. În ceea ce privește utilizarea acestor limbi, deși este adevărat că reclamantul vorbea ocazional germana, rezultă că utiliza numai două limbi în mod constant în activitatea sa, respectiv engleza și franceza.

78 În această privință, din înscrisurile din dosar rezultă că toți cei 10 funcționari vizați utilizau engleza și franceza în exercitarea atribuțiilor lor. Totuși, contrar susținerilor Consiliului, nu toți acești funcționari cunoșteau perfect aceste două limbi și, printre cei care aveau limba maternă engleza sau franceza, niciunul nu stăpânea cel puțin o a treia limbă. Rezultă totuși din dosar că toți cei care nu stăpâneau sau nu stăpâneau perfect limbile în cauză aveau cel puțin un nivel bun de cunoaștere a acestora.

79 În consecință, competențele lingvistice ale reclamantului par, în esență, echivalente cu cele ale celor 10 funcționari vizați în exercitarea atribuțiilor lor.

— Nivelul responsabilităților exercitate

80 În ceea ce privește nivelul responsabilităților exercitate, rezultă din dosar că toți cei 10 funcționari vizați, cu excepția funcționarului B, exercitau funcții de conducere în exercițiul cuprins între 1 iulie 2006 și 31 decembrie 2007. Acești 9 funcționari exercitau funcții de șef de unitate sau coordonau *de facto* lucrările unei echipe în domenii sensibile. În ceea ce îi privește pe reclamant și pe funcționarul B, aceștia lucrau în perioada menționată ca juriști în cadrul Serviciului juridic al Consiliului.

81 Prin urmare, se impune să se constate că 9 dintre cei 10 funcționari vizați exercitau atribuții care implică, în termeni de management, un nivel al responsabilităților superior celui al responsabilităților reclamantului, în timp ce atribuțiile celui de al zecelea funcționar, funcționarul B, se situau la același nivel.

82 În acest context, reclamantul consideră că sarcinile suplimentare încredințate eventual funcționarilor promovabili trebuie să fie examinate în raport cu responsabilitățile asumate în exercitarea atribuțiilor lor. Astfel, acesta insistă asupra faptului că, în perioada cuprinsă între iunie 2006 și decembrie 2007, respectiv în cea mai mare parte a perioadei examinate în raportul de evaluare 2006 2007, acesta a fost președintele comisiei de evaluare din cadrul concursurilor EPSO/AD/46/06 și EPSO/AD/47/06, ceea ce a determinat o sarcină de lucru sporită care s-a adăugat la atribuțiile sale în cadrul Serviciului juridic. Or, practic, niciunul dintre cei 10 funcționari vizați nu și-ar fi asumat sarcini suplimentare echivalente. Prin urmare, reclamantul susține că AIPN a săvârșit o eroare vădită de apreciere, în măsura în care, cu ocazia aprecierii meritelor reclamantului, nu a luat suficient în considerare activitatea sa de președinte al comisiei de evaluare în cadrul concursurilor amintite, în plus față de atribuțiile lui obișnuite.

83 Prin urmare, revine Tribunalului sarcina de a verifica dacă, având în vedere exercitarea unor funcții de conducere și a unor responsabilități sporite de către 9 dintre cei 10 funcționari vizați, meritele acestora din urmă sunt superioare celor ale reclamantului, ținând cont de sarcina sa suplimentară menționată mai sus.

84 În această privință, este cert că sarcina de a fi președintele comisiei de evaluare în cadrul concursurilor EPSO/AD/46/06 și EPSO/AD/47/06 dovedește nu numai o sarcină de lucru sporită, care s-a adăugat atribuțiilor pe care reclamantul trebuia să le exercite în cadrul Serviciului juridic, dar și un nivel al responsabilităților ridicat, astfel cum admite de altfel Consiliul. Totuși, după cum susține acesta din urmă, asigurarea președinției unei comisii de evaluare în cadrul unui concurs este o sarcină temporară. Deși este adevărat că această sarcină a avut durată lungă, în speță un an și jumătate, rezultă că, potrivit înscrisurilor depuse la dosar, cei 9 funcționari promovați îndeplineau funcții de conducere în mod permanent și de mai mult timp. Astfel, 6 dintre aceștia exercitau funcții de conducere cel mai devreme de la 1 iulie 2003, în timp ce 2 dintre aceștia exercitau astfel de funcții cel mai devreme de la 1 ianuarie 2005. În sfârșit, un funcționar era detașat pe lângă Reprezentantul Special al Uniunii Europene pentru regiunea Marilor Lacuri de la 1 februarie 2004 și, în cadrul acestor atribuții, Consiliul arată că își asuma responsabilități foarte ridicate.

85 Având în vedere cele prezentate anterior, Tribunalul consideră că sarcina suplimentară îndeplinită de reclamant, cu siguranță meritorie, nu prevalează, în calculul global al meritelor, asupra funcțiilor de conducere exercitate în mod permanent și de mai mult timp.

86 Revine de asemenea Tribunalului sarcina de a verifica dacă Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere cu ocazia comparării globale a meritelor reclamantului și, în special, a nivelului responsabilităților exercitate cu cele ale funcționarului B.

87 Din dosar rezultă că funcționarul B a ocupat gradul AD 12 începând cu 1 ianuarie 2004 și că, în perioada cuprinsă între această dată și 31 decembrie 2007, a fost membru al Serviciului juridic al Consiliului. Rezultă că, în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2003, data la care reclamantul a fost reintegrat în acest serviciu juridic la încheierea detașării sale, și 31 decembrie 2007, reclamantul și funcționarul B erau angajați în cadrul aceluiași serviciu și exercitau atribuții cu un nivel al responsabilității similar.

88 Din dosar rezultă că, în perioada menționată mai sus, funcționarului B îi reveneau sarcini suplimentare, precum reclamantului, aspect subliniat de Consiliu în ședință. Astfel, în exercițiul de evaluare din perioada 1 iulie 2003-31 decembrie 2004, funcționarul B a fost corector pentru anumite probe din cadrul unui concurs EPSO și a făcut parte din Secretariatul Conferinței Interguvernamentale, participând în special la pregătirea proiectului Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa. Potrivit Consiliului, această din urmă responsabilitate ar constitui o activitate de o anvergură și de un volum comparabile cu președinția comisiei de evaluare în cadrul unui concurs EPSO. În ședință, Consiliul a subliniat de asemenea că funcționarul B este un jurist extrem de bine pregătit, de o credibilitate deosebită și ale cărui analize sunt de o profunzime remarcabilă.

89 În această privință, trebuie reamintit că, astfel cum s-a arătat la punctul 33 din prezenta hotărâre, AIPN dispune de o largă putere de apreciere, iar controlul exercitat de instanța Uniunii trebuie să se limiteze la problema dacă aceasta s-a menținut în limite care nu pot fi criticate și nu și-a exercitat puterea în mod vădit eronat.

90 Or, având în vedere toate considerațiile care precedă, se impune să se constate că, pe baza aprecierii globale a criteriilor prevăzute la articolul 45 alineatul (1) din statut, nu reiese în mod evident că meritele funcționarului B erau inferioare celor ale reclamantului. Prin urmare, nu este necesar să se considere că balanța ar fi trebuit să încline, în mod evident, în favoarea reclamantului.

91 Rezultă din ansamblul considerațiilor anterioare că primul motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere și de procedură

Argumentele părților

92 Reclamantul susține că este în măsură să furnizeze indicii suficient de precise, obiective și concordante potrivit cărora ar părea că decizia atacată a fost adoptată în vederea sancționării în mod deghizat, cu încălcarea articolelor 37 și 38 din statut, a faptului că acesta este, începând cu 1 iunie 2008, în situația detașării în interesul serviciului la Comisie. Reclamantul insistă pe faptul că a-și exercita competențele în cadrul unui cabinet al unui membru al Comisiei este un merit și un avantaj, ceea ce ar fi trebuit să fie luat în considerare în momentul analizei comparative a meritelor funcționarilor promovabili. Prin refuzul de a ține seama de acest merit, precum și de caracterul temporar al detașării sale, Consiliul l-ar fi sancționat dublu, săvârșind astfel un abuz de putere în raport cu care abuzul de procedură ar fi numai o formă.

93 Consiliul susține că nu este în măsură să răspundă la acest motiv, întrucât reclamantul nu a furnizat niciun indiciu în susținerea argumentației sale.

Aprecierea Tribunalului

94 În primul rând, este necesar să se observe că detașarea reclamantului la Comisie a avut loc în iunie 2008, dată ulterioară perioadei vizate de ultimul raport de evaluare luat în considerare pentru exercițiul de promovare 2009, respectiv raportul de evaluare 2006-2007. În măsura în care comisiile consultative pentru promovare puteau examina numai meritele pe care funcționarii promovabili le-au demonstrat până la 31 decembrie 2007, această detașare nu putea face obiectul unei aprecieri pentru exercițiul de promovare 2009.

95 În plus, s-a apreciat în repetate rânduri că un act nu este viciat de un abuz de putere decât dacă reiese, pe baza unor indicii obiective, relevante și corespunzătoare, că a fost adoptat exclusiv sau cel puțin în mod determinant în alte scopuri decât cele indicate sau în vederea eludării unei proceduri prevăzute în mod specific de tratat (Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2007, Wils/Parlamentul European, F-105/05, punctul 119 și jurisprudența citată).

96 În speță, după cum Consiliul observă în mod întemeiat, reclamantul nu a dovedit și nici nu a invocat existența unor asemenea indicii. Astfel, el se limitează să susțină că este mai merituos decât cei 10 funcționari vizați. Or, acest argument nu este de natură să demonstreze că decizia atacată ar fi fost adoptată numai în scopul de a-l leza.

97 Cu titlu suplimentar, rezultă din dosar că reclamantul a fost promovat la gradul A 4 (devenit AD 12) în 2001, atunci când era detașat în interesul serviciului la Comisie, și la gradul AD 13 în 2010, în timpul detașării sale în interesul serviciului la cabinetul domnului Tajani. Acest din urmă fapt poate fi luat în considerare în această situație, chiar dacă este ulterior datei adoptării deciziei atacate, întrucât aduce indicii cu privire la condițiile în care a fost adoptată această decizie. Având în vedere aceste aspecte, trebuie să se constate că reclamantul nu poate susține în mod valabil că detașările sale în interesul serviciului au determinat aplicarea unor sancțiuni deghizate prin faptul că ar fi împiedicat promovarea lui.

98 În consecință, nu s-a demonstrat că decizia atacată ar fi fost adoptată în alte scopuri decât cel al procedurii de promovare și că aceasta ar fi viciată de abuz de putere.

99 Din considerațiile precedente rezultă că al doilea motiv trebuie de asemenea respins ca neîntemeiat.

100 Rezultă că concluziile în anulare trebuie respinse.

Cu privire la concluziile în despăgubiri

Argumentele părților

101 Reclamantul susține că lipsa promovării pentru exercițiul de promovare 2009 i-a cauzat un grav prejudiciu atât profesional, cât și moral. Astfel, nu numai că ar fi pierdut un an (pe care l-ar fi putut folosi pentru evoluția carierei sale și pentru promovările viitoare), dar ar fi fost de asemenea limitat în ceea ce privește posibilitățile de a avea acces la posturi care necesită gradul AD 13. Reclamantul apreciază acest prejudiciu profesional la 50 000 de euro. În plus, această nepromovare i-ar fi provocat un stres important care a contribuit la agravarea stării sale de sănătate, deja precară din cauza unei boli grave. Acest prejudiciu moral ar fi de 150 000 de euro.

102 Consiliul solicită respingerea acestei cereri de reparare a prejudiciilor profesional și moral.

Aprecierea Tribunalului

103 Potrivit unei jurisprudențe constante în ceea ce privește funcția publică, cererea de reparare a unui prejudiciu trebuie respinsă în măsura în care prezintă o legătură strânsă cu cererea de anulare care a fost ea însăși respinsă ca neîntemeiată (Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2009, Arpaillange și alții/Comisia, F-104/06, punctul 137 și jurisprudența citată).

104 În speță, concluziile în anulare au fost respinse ca neîntemeiate. Rezultă că concluziile în despăgubiri trebuie să fie respinse.

105 Rezultă că acțiunea trebuie să fie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

106 Potrivit articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, sub rezerva altor prevederi din capitolul VIII din titlul II al respectivului regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul alineatului (2) al aceluiași articol, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să fie obligată numai la plata parțială a cheltuielilor de judecată sau chiar să nu fie obligată la plata acestora.

107 Din motivele prezentate anterior rezultă că reclamantul este partea care a căzut în pretenții. În plus, Consiliul a solicitat în mod expres în concluziile sale ca reclamantul să fie obligat la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât împrejurările speței nu justifică aplicarea dispozițiilor articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, se impune obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera întâi)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Domnul Canga Fano suportă toate cheltuielile de judecată.

Gervasoni Kreppel Rofes i Pujol

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 24 martie 2011.

Grefier
W. Hakenberg

Președinte
S. Gervasoni

Textul prezentei decizii, precum și cel al deciziilor instanțelor Uniunii Europene citate în cuprinsul acesteia sunt disponibile pe site-ul internet www.curia.europa.eu și, în principiu, fac obiectul publicării, în ordine cronologică, în *Repertoriul jurisprudenței Curții de Justiție și a Tribunalului* sau în *Repertoriul de jurisprudență – Funcție publică*, după caz.